

“ท่านสิทธิพร”

ในที่สุดวาระที่พวกเราหวาดหวั่นอยู่ก็มาถึง คือวันที่ท่านสิทธิพรสิ้นชีพ
ตักขัย

ผมหวาดเกรงวาระนี้อยู่แล้วเป็นเวลานาน เพราะเหตุหลายประการ
ประการแรก ท่านทรงชราและพระสรীর่างก็แบบบาง ไม่สมดุลงับความ
บากบั่นทรหดต่องาน ที่ท่านทรงถือเป็นหน้าที่ เพื่อประโยชน์สาธารณชน
จนถึงวันสิ้นพระชนม์ชีพ

ประการที่สอง สำหรับนักเศรษฐศาสตร์อย่างผม ผู้มีหน้าที่ในเรื่อง
เศรษฐกิจการเงินเบื้องต้น เราได้รับประโยชน์เหลือล้นจากข้อสังเกตใจจากท่าน
สิทธิพร นักบุกเบิกเกษตรว่าเงินทองเป็นมายา ข้าวปลาเป็นของจริง อนาคต
ของเกษตรกรไทยเป็นเรื่องที่จะต้องทะนุถนอมอย่างระมัดระวัง

อีกเหตุหนึ่ง ท่านชายสิทธิพร ทรงเป็นปากเสียงให้แก่ชาวไร่ชาวนาสามัญ
ชน เพื่อประโยชน์ของสามัญชนส่วนใหญ่ในประชาชาติไทย และเพื่อความ
ชอบธรรมในสังคม สมดังคำกล่าวของประธานาธิบดีรามอน แมกไซไซ ที่ว่า
“ใครเกิดมามีน้อย กฎหมายบ้านเมืองต้องยื่นสิทธิให้มากเข้าไว้”

อีกประการหนึ่งตราบไตที่ท่านสิทธิพรดำรงพระชนม์อยู่ พวกเราก็ได้เห็น
แก่ตาซึ่งตัวอย่างของมนุษย์อัจฉริยะผู้กล้าหาญ และคือพอที่จะยึดมั่นในอุดม

การของตน ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้น ต่อไปในโลกของเยาวชนจะจนลงถนัด

วันนี้ชาติไทยจนลงถนัด ชาวไร่ชาวนาจนลงถนัด ลูกชาวไร่ชาวนาจน
ลงถนัด นักศึกษาและนักเกษตรกรจนลงถนัด นักเศรษฐศาสตร์จนลงถนัด
ท่านทั้งหลายกับผมจนลงถนัด เพราะเราชาติท่านสิทธิพร

๒๓ มิถุนายน ๒๕๑๔

ตีพิมพ์ครั้งแรกใน

สังคมศาสตร์ปริทัศน์ มิถุนายน ๒๕๑๔

และ อนุสรณ์ ม.จ. สิทธิพร กฤดากร ๒๕๑๔